

Take a look at my life 37

Klein beetje later dan normaal, best raar om nu mijn weekoverzicht toch online te zetten. Maar des te meer ik ga beseffen dat het leven door moet gaan. Zo had Daan het gewild.

Verslaafd aan foto,s maken. Elke dag weer mijn mobiel uit me zak halen en foto,s maken van de dingen die ik mee maak of tegenkom. Er zijn al zoveel mensen die gebruik maken van instagram en het dan later in een blog verwerkt. Dat doe ik dus ook elke week. En we zijn weer aangekomen in een nieuwe week. Dus kan je weer lezen wat ik de afgelopen week heb gedaan en mee heb gemaakt.

Maandag 08 september

Vandaag moest ik voor mezelf naar het ziekenhuis toe. Zou opgenomen worden voor mijn operatie aan mijn hernia. Mocht later komen vanwege de zorg op mijn mannetje. Kreeg daar iets lekkers te eten.

Ik nam de kleine mee, want wilde niet zo lang zonder hem.

Na wat gesprekjes mocht ik naar huis. Maar ben even langs de winkel Musjes gegaan met Daan. Even showen. Daar heb ik hem ook even kunnen verschonen.

Terug naar huis met de kleine man.

In de avond moest ik terug komen, zodat ik de nacht er al zou zijn. Moeilijk hoor zonder me kleine en grote man.

Dan is het de tijd doden. Ik kreeg een bandje om, ja stel je voor dat ik weg loop. Kreeg er zelfs 2 om.

Dinsdag 09 september

Wachten wachten wachten. De dag van de operatie. Om 12.30 werd ik verwacht op de OK.

Lang moest ik wachten tot ik eindelijk echt iets mocht eten. Eigenlijk hunkerde ik naar iets warmes. Maar helaas. Moest ook na de operatie 4 uur plat blijven liggen.

Woensdag 10 september

Ontbijten in het ziekenhuis, heerlijk hoor. Gewoon genieten. Je kan uit zoveel heerlijks kiezen.

Nog maar net thuis vanuit het ziekenhuis, en lekker genieten van mijn kleine draakje. Wat hou ik toch van jouw.

Donderdag 11 september

Afspraak in het Mariniziekenhuis voor Daan. Werd gezien door de kinderarts. Hier is hij heel vredig en rustig. Maar hij was al dagen erg huilerig. We dachten aan spruw. En dat werd bevestigd. Verder was alles in orde. Ze vertelde dat wij het goed deden als ouders. En Daan het ook goed deed.

Heel veel troosten dat kleintje. En is hij stil genieten.

Vrijdag 12 september

Een dag als zovele dachten we. Te beginnen met een heerlijke smoothie. In een nieuw glas die ik tijdje eerder kocht. Daan was nog altijd huilerig. En wat er verder is gebeurd hebben jullie kunnen lezen in mijn vorige blog.

Zaterdag 13 september

Alles lijkt om je heen onbelangrijks, alles lijkt nutteloos. Eten doe je maar je krijgt geen hap door je keel. Dagen vol verdriet die gaan volgen. Mijn mama en haar man zijn deze

ochtend terug gekomen om ons op weg te helpen. Want waar begin je. We waren echt verdoofd. Gewacht op de uitvaartondernemer, en daar mee gesproken. Die neemt alles over van ons. Wij hoeven alleen na te denken over de dingen die we willen voor het afscheid van Daan.

In de avond is Daan thuis gebracht.

Zondag 14 september

Ik kan nog uren naar Daan kijken als ik wil. Ga er ook vaak heen. Elke ochtend en avond is standaard om hem even welterusten te wensen. En in de ochtend hem wakker te maken (hoop je) Dan helaas beseffen dat hij zijn ogen echt niet meer open gaat doen. Thuis leven echt in een roes. Mensen lopen hier binnen. Heel fijn dat het een drukke dag was met mensen. Rust in huis is, chaos in het hoofd.